

اثربخشی درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر بر خوش‌بینی زنان سالمند

مرضیه حمزه‌زاده قلعه‌جوقی^۱، محمود گلزاری^۲، مهشید فروغان^۳ و حمید مشکی^۴

دریافت مقاله: ۹۴/۰۳/۱۴؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۴/۱۲/۰۹؛ پذیرش مقاله: ۹۴/۱۲/۱۰

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین میزان اثربخشی درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر بر افزایش خوش‌بینی سالمندان بود. روش: روش پژوهش شبه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون، گروه گواه و پیگیری و جامعه آماری ۸۲ زن سالمند ساکن خانه سالمندان مهریان شهر تهران بود که ۲۷ نفر آن‌ها شرایط ورود به پژوهش را داشتند که در نهایت از میان آن‌ها به صورت در دسترس ۱۰ زن به عنوان گروه آزمایشی و ۱۱ زن به عنوان گروه گواه انتخاب شد. ابزار پژوهش آزمون جهت‌گیری زندگی شیبر و کارور (۱۹۸۵)، آزمون معاینه مختصر وضعیت‌شناختی فولستاین و می‌هاق ۱۹۷۵ و برنامه درمانی خاطره‌پردازی مثبت‌نگر و سترهوف، بوهل‌میجر و ویستر (۲۰۱۰) بود که به مدت هشت جلسه یک ساعته هفته‌ای دو جلسه در مورد گروه آزمایش اجرا و داده‌ها با روش آماری تحلیل واریانس آمیخته تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر خوش‌بینی زنان سالمند را افزایش داده ($F=3/4$, $P=0.44$) و این افزایش در مرحله پیگیری پایدار مانده و نمره‌های خوش‌بینی در مرحله پس‌آزمون در مقایسه با مرحله پیگیری تفاوت معنی‌دار نکرده است ($F=2/0.9$, $P>0.68$). نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های این پژوهش می‌توان بر ضرورت کاربرد درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر در جهت افزایش احساسات مثبت و خوش‌بینی در سالمندان تأکید کرد.

کلیدواژه‌ها: خوش‌بینی، خاطره‌پردازی، سالمندی، مثبت‌نگر

۱. نویسنده مسئول، کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
Email: hamzezade.marzi@gmail.com

۲. دانشیار گروه روان‌شناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۳. دانشیار گروه مرکز تحقیقات سالمندی، گروه آموزشی سالمندشناسی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

۴. کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

مقدمه

بر اساس توصیه سازمان جهانی بهداشت و با توجه به ضرورت لحاظکردن اهداف آماری و سایر اهداف عملی، ابتدای کهنسالی ۶۰ سالگی در نظر گرفته شده است (جمعیت جهانی سالمندی^۱، ۲۰۱۳). بنا به گزارش سازمان اطلاعات چشم‌انداز جمعیت جهان^۲ (تجدیدنظر، ۲۰۱۲) توزیع جهانی جمعیت سال‌خورده (۶۰ سال به بالا) از ۹/۲ درصد در ۱۹۹۰ به ۱۱/۷ درصد در ۲۰۱۳ رسیده و به ۲۱/۱ درصد نیز در ۲۰۵۰ خواهد رسید. افزایش شمار سالمندان مشکلات بسیاری برای سالمندان و جامعه ایجاد می‌کند که پژوهش و مداخله در مورد آن‌ها را ضروری می‌سازد. در پژوهش فروغان، فراهانی و کامرانی (۱۳۸۵) اختلال‌های افسردگی، شناختی و اضطرابی به ترتیب فراوان ترین اختلال‌های روانی در سالمندان بود. نتایج پژوهش سهرابی، ذوالفقاری، مهدی‌زاده، آقایان، قاسمی و همکاران (۱۳۸۷) در مورد ۴۶ سالمند مقیم در خانه سالمندان و ۹۰ نفر از سالمندان ساکن در منازل شخصی نشان داد که اختلال شناختی و شدت افسردگی در سالمندان مقیم خانه سالمندان به طور معناداری بیش از سالمندانی است که در خانه شخصی زندگی می‌کنند. طبق پژوهش‌های صورت گرفته متغیری که می‌تواند بر افسردگی تأثیر بگذارد و از آن تأثیر بپذیرد خوش‌بینی است (حمزه‌زاده، باقریان و منصوری‌سپهر، ۱۳۹۱). خوش‌بینی انتظار رویدادهای مثبت در آینده و نوعی ساختار شناختی است که معمولاً منجر به ایجاد انگیزه برای تلاش می‌شود (چارلز، کارور، میشل و شیر، ۲۰۱۴).

خوش‌بینی با فواید روان‌شناسی مانند اضطراب کمتر، بهزیستی ذهنی، رضایت از زندگی، عاطفه مثبت، ایجاد تاب‌آوری، علائم افسردگی و نالمیدی کمتر و سبک کنار آمدن فعال مساله محور مرتبط است (کارور، شیر و سگرستروم، ۲۰۱۰؛ راسموسن، شیر و گرینهاؤس، ۲۰۰۹). خوش‌بین‌ها نیمه پر لیوان را می‌بینند. کسانی که در بدین‌بینی نمره بالایی می‌گیرند به احتمال بیشتری به حرکت‌های منفی توجه می‌کنند و کسانی که در خوش‌بینی نمره بالایی می‌گیرند به حرک مثبت توجه می‌کنند (سگرستروم، ۲۰۰۱؛ ایساکویچ، ۲۰۰۵؛ حمزه‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱). خوش‌بینی صفت ثابت شخصیتی نیست و می‌توان آن را ارتقا داد و ارتقای آن منجر به کاهش افسردگی افراد می‌شود (سلیگمن، ۲۰۰۶). از طرف دیگر یکی از درمان‌های شناخته شده موثر بر افسردگی سالمندان خاطره‌پردازی است (شیبانی تدرجي، پاکدامن و حسن‌زاده توکلی، ۱۳۸۹؛ وسترهاوف، بوهلماجر و وبستر، ۲۰۱۰). طبق تعریف انجمن روان‌شناسی آمریکا،

1. World population ageing
2. World population prospect

خاطره‌گویی یادآوری وقایع، احساسات و افکار گذشته برای تسهیل تطابق یافتن با حال و زندگی است (چف، گری و وندنbas، ۲۰۰۶).

مقیاس خاطره‌گویی وبستر هشت عامل اثربخش را برای خاطره‌گویی ذکر می‌کند که عبارت از کاهش خستگی، احیای تلخی، آماده شدن برای مرگ، گفتگو، هویت، تعمیر و نگهداری صمیمیت، حل مساله و آموزش / اطلاع‌رسانی است (هیل، اندره، برتل و آلیسون، ۲۰۰۵). گیبسون و بورتساید (۲۰۰۵) به بررسی ۶ نوع خاطرهپردازی پرداختند که شامل خاطرهپردازی یکپارچه^۱، ابزاری^۲، روایتی^۳، وسوسای^۴، گریزی^۵ و انتقالی^۶ است. وانگ و وات (۱۹۹۱) بیان کردند که از بین انواع خاطرهپردازی‌ها، خاطرهپردازی یکپارچه، ابزاری و روایتی ارزش درمانی دارند. نتایج درمان وات و کاپلیز (۲۰۰۰) نشانگر تاثیر معنادار دو درمان خاطرهپردازی یکپارچه و ابزاری بود ولی برخی پژوهش‌های دیگر گزارش کردند که فقط درمان خاطرهپردازی یکپارچه بر بهبود افسردگی سالمندان موثر بوده است (مؤمنی، مجذوبی، امانی و حجت‌خواه، ۱۳۹۱؛ کریمی، دولتشاهی، مؤمنی و خدابخشی، ۲۰۱۰).

کورته (۲۰۱۲) بیان می‌کند احتمالاً نوعی از خاطرهپردازی که در آن بر خاطرات مثبت تمرکز می‌شود و از تلفیق نقاط مثبت درمان خاطرهپردازی ابزاری و یکپارچه حاصل می‌شود بیش از نوعی که در آن به بیان خاطرات منفی و کشمکش با آن‌ها پرداخته می‌شود می‌تواند به سالمندان کمک کند تا احساسات بهتری داشته باشند و با این قسمت از زندگی‌شان روبرو شوند. کورته، بوهلمیجر، کاپلیز، اسمیت و وسترهوف (۲۰۱۲)؛ و کورته، بوهلمیجر و اسمیت (۲۰۰۹) طی پژوهش‌هایی متوجه شدند گروهی که تحت درمان خاطرهپردازی مثبتنگر بودند، در مقابل گروهی که مراقبت‌های عادی را دریافت می‌کردند؛ کاهش معناداری در شدت و میزان نشانه‌های افسردگی نشان دادند.

درمان خاطرهپردازی مثبتنگر که در منابع اصلی از این درمان به عنوان مداخله "داستان‌هایی که ما با آن زندگی می‌کنیم" یاد شده است^۷؛ از افکار مثبت راجع به خود و آینده استفاده می‌کند. افراد ممکن است افکار منفی راجع به خود داشته باشند و ممکن است چنین افکاری به دلیل اتفاق‌های منفی باشد که در گذشته اتفاق افتاده است، افراد افسرده گرایش دارند ارتباط خود را با

-
1. integrative reminiscence
 2. instrumental reminiscence
 3. narrative reminiscence
 4. obsessive reminiscence
 5. escapist reminiscence
 6. transmissive reminiscence
 7. The stories we live by

خاطرات منفی حفظ کنند (کورته و همکاران، ۲۰۰۹). توجه خاص و بیشتر به خاطرات مثبت در افراد سالمند افسرده، منجر به فعال‌سازی خاطراتی می‌شود که فراموش شده بودند (سرانو، لاتور، گتز و متنانس، ۲۰۰۴). استفاده از دو درمان خاطره‌پردازی ابزاری و یکپارچه با تمرکز بر توانمندی‌ها، استعدادها، خاطرات و مسائل مثبت چنین افکاری را ناکارامد می‌کند (کورته و همکاران، ۲۰۱۲). طبق بررسی‌های صورت گرفته تا کنون خاطره‌گویی با احساسات مثبتی چون لذت، امنیت، سلامت، احساس تعلق داشتن، توانایی مثبت یادآوری خاطرات خوب و توان حل مشکلات همراه بوده (کاپلیز، ریوارد و گویندون، ۲۰۰۷) و موجب کاهش ارزیابی منفی از خود و آینده و افزایش ارزیابی مثبت از گذشته شده است (بوهلمیجر، وسترھوف و امریک دجانگ، ۲۰۰۸). یوسفی، شربی، تقری و اکبری (۱۳۹۳) نیز نشان دادند خاطره‌پردازی یکپارچه بر افزایش نمره‌های نشاط در سالمندی موثر است. در مورد ارتباط بین درمان خاطره‌پردازی و افزایش خوش‌بینی پژوهش‌های اندکی صورت گرفته است. هالفورد، ملور و کامینس (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای که در مورد ۷۳۰ میان‌سال و ۷۲۵ سالمند انجام دادند، گزارش کردند درمان خاطره‌پردازی یکپارچه به نحو معناداری منجر به کاهش افسردگی، یافتن معنی در زندگی، افزایش عزت نفس و افزایش خوش‌بینی در شرکت‌کنندگان؛ و درمان خاطره‌پردازی ابزاری منجر به کاهش افسردگی آن‌ها شده است. نتایج در دو گروه جوان‌تر و سالمندتر مشابه هم بود. با توجه به مطالب عنوان شده، در پژوهش حاضر برای تعیین تاثیر درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر را بر افزایش خوش‌بینی سالمندان سوال‌های زیر را آزمون شد.

۱. آیا درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر نمره‌های خوش‌بینی شرکت‌کنندگان را افزایش می‌دهد؟
۲. آیا تاثیر درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر بر نمره‌های خوش‌بینی شرکت‌کنندگان در مرحله پیگیری پایدار می‌ماند؟

روش

پژوهش حاضر از نوع طرح‌های شبه آزمایشی با پیش‌آزمون، پس‌آزمون و گروه گواه بود. جامعه آماری ۸۲ سالمند زن ساکن خانه سالمندان مهربان شهر تهران و روش نمونه‌گیری از نوع در دسترس با جایگزینی تصادفی در گروه گواه و آزمایش بود. شرایط ورود به پژوهش نداشتند معلولیت ذهنی و داشتن حداقل افسردگی متوسط طبق ارزیابی‌های به عمل آمده در پرونده سالمندان توسط روان‌شناس مرکز، داشتن حداقل ۶۰ سال سن، همگنی واریانس‌ها در آزمون جهت‌گیری زندگی، داشتن وضعیت شناختی در حد متوسط یعنی کسب حداقل نمره ۲۱ در آزمون معاینه مختص و وضعیت روانی سالمندان، عدم حضور در گروه‌های درمانی دیگر، داوطلب

بودن و رضایت آگاهانه شرکت‌کنندگان و عدم دریافت درمان روان‌شناسی به صورت انفرادی توسط شخص دیگر بود. نیز در صورت استفاده از داروهای ضدافسردگی دست کم به مدت سه ماه ثبات در استفاده از دارو و توانایی درک و بیان در حد معمول زبان فارسی بود در ابتدا شرایط ورود در میان ۸۲ سالمند ساکن خانه سالمندان مهریان شهر تهران بررسی و پس از انجام آزمون‌های پژوهش، ۲۷ نفر مشخص و از این تعداد به صورت تصادفی ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۲ نفر در گروه گواه جایگزین شد. از گروه آزمایش ۱ نفر به علت فوت، ۲ نفر به علت عدم همکاری در جلسه‌های بعد و ۲ نفر به علت غیبت بیش از یک جلسه؛ و از گروه گواه ۱ نفر به علت مرخص شدن از خانه سالمندان حذف شد. در نهایت ۱۰ نفر در گروه آزمایش و ۱۱ نفر در گروه گواه حضور داشتند.

ابزار پژوهش

۱. آزمون جهت‌گیری زندگی^۱. این آزمون ۱۰ گویه‌ای در سال ۱۹۸۵ توسط شییر و کارور^۲ برای اندازه‌گیری میزان خوش‌بینی و بدینی آزمودنی‌ها ساخته شد. شییر و کارور (۱۹۹۴) اعتبار آن را ۷۴/۰ و پایابی آن را با محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۷۸ و از طریق بازآزمایی بعد از چهار ماه ۰/۶۸، بعد از یک سال ۰/۶۰، بعد از دو سال ۰/۵۶ و پس از چهار سال ۰/۶۸ به دست آورده‌اند (نهایی رشوانلو، کرامتی و سعادتی شامیر، ۱۳۹۱). این آزمون در ایران توسط خدابخشی (۱۳۸۳) به فارسی ترجمه، هنجریابی و اعتبار و روایی آن به ترتیب ۷۴/۰ و ۷۲۵/۰ گزارش شد. در مطالعه کج‌باف، عرضی‌سامانی و خدابخشی (۱۳۸۵) روایی همزمان آزمون فوق از طریق همبستگی منفی با افسردگی ۰/۶۵- و همبستگی مثبت با خود تسلط‌یابی ۷۲/۰ تایید شد، نقطه برش برای نمره‌های استاندارد آلفای کرونباخ و بازآزمایی محاسبه شد و به ترتیب ۷۴/۰ و ۸۷/۰ به دست آمد (نهایی رشوانلو و همکاران، ۱۳۹۱). این گویه‌ها بر مبنای مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای از صفر= کاملاً مخالف تا = کاملاً موافق درجه‌بندی می‌شوند که گویه‌های ۲، ۵، ۶ و ۸ گویه‌های انحرافی هستند و نمره‌ای به آن تعلق نمی‌گیرد. بدین ترتیب حداقل نمره صفر و حداقل نمره ۲۴ است (حمزه‌زاده، باقریان و منصوری سپهر، ۱۳۹۱). در این پژوهش میزان آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد.

1. life orientation test (LOT)
2. Scheier & Carver

۲. معاينه مختصر وضعیت شناختی سالمدان.^۱ آزمون ۳۰ سؤالی معاينه مختصر وضعیت شناختی در سال ۱۹۷۵ توسط فولستاین و می‌هاق^۲ طراحی شد (برنز، لاور، کریگ، ۱۹۹۹؛ نقل از فروغان، جعفری، شیرین‌بیان، قائم مقام فراهانی و رهگذر، ۱۳۸۷). این آزمون کارکردهای مختلف شناختی از قبیل توجه، محاسبه، حافظه، زبان و توانایی انجام دستورات ساده را می‌سنجد و وضعیت شناختی کلی آزمودنی را برآورد می‌کند. اجرای آزمون کمتر از ۱۰ دقیقه زمان می‌برد. در پژوهش بحیرائی (۲۰۰۲؛ نقل از فروغان و همکاران، ۱۳۸۷) پایایی آن با استفاده از ضربی همبستگی پیرسون محاسبه شد. نتایج اعتبار باز آزمون ۷۳/۰ را نشان داد، همچنین نتایج نشان داد که آزمون با توجه به نمره ۱۸ می‌تواند با حساسیت ۹۵/۰ و ویژگی ۹۷/۰ بیماران دچار دمанс را از افراد بهنجار افتراق دهد. در هنجاریابی این آزمون توسط فروغان و همکاران (۱۳۸۵) آزمون از روایی رضایت‌بخشی برخوردار بود (۰/۷۸-۰/۷۸) و در نقطه برش ۲۱ حساسیت ۹۰/۰ درصد و ویژگی ۸۴/۰ درصد بهدست آمد. همبستگی نمره‌های با سن و سطح تحصیلات در سطح ۰/۰۵ معنادار بود و همسانی درونی با محاسبه ضربی آلفای کرونباخ ۰/۸۷ بهدست آمد (فروغان و همکاران، ۱۳۸۷).

ضریب آلفای کرونباخ پژوهش حاضر ۰/۸۵ به دست آمد.

۳. برنامه درمانی خاطره‌پردازی مشتبه‌نگر. برنامه درمانی خاطره‌پردازی مشتبه‌نگر توسط وسترهوف، بوهلمیجر و ویستر (۲۰۱۰) و با تلفیق نقاط مشبت درمان خاطره‌پردازی یک‌پارچه و ابزاری طراحی شد. کورته (۲۰۱۲) در کتاب خود "داستان‌هایی که با آن زندگی می‌کنیم" آن را شرح داده است. مداخله سه هسته اصلی زیر را دارد. ۱. ترکیب اتفاق‌های سخت زندگی گذشته با داستان زندگی، ۲. پروراندن داستانی از زندگی فرد که بهش رکت‌کنندگان کمک می‌کند با اتفاق‌های جدید سازگار شوند و اهداف جدیدی را سازمان دهند و ۳. بازیابی خاطرات مشتبی که می‌تواند ساختار جدیدی را برای داستان زندگی جدید بسازد. دو عنصر اول برگرفته از درمان خاطره‌پردازی یک‌پارچه‌نگر است؛ که اتفاق‌های سخت گذشته را ترکیب و از بین آن‌ها معنای زندگی را استخراج می‌کند. عنصر سوم با اقتباس از درمان خاطره‌پردازی ابزاری است که بر بازیابی خاطرات مشبت گذشته تاکید دارد. دوران‌های خاص لذت‌بخشی که انتظار می‌رود افراد افسرده آن‌ها را به صورت فعل فراموش کرده باشند، بهیاد می‌آورند و در نهایت افراد برای آینده هدف‌های کوتاه مدت و قابل اجرا هدف‌گذاری می‌کنند. (کورته، ۲۰۱۲). در این پژوهش این برنامه در ۸ جلسه ۱ ساعته هفته‌ای دوبار به شرح زیر در گروه آزمایش اجرا شد.

1. mini mental state examination (MMSE)
2. Folstein & Mehugh

جلسه اول. هدف جلسه ایجاد ارتباط و آشنایی بین اعضای گروه و درمانگر بود. اعضا از خاطرات شیرین کودکی خود صحبت کردند. مثل بازخوانی ذهنی محل خانه کودکی خود و شکل آن، روابطشان با دوستان، خواهر و برادرها و بزرگترها و بازی‌هایی که در کودکی انجام می‌دادند. مثلاً یکی از سالمندان از خاله بازی با دختر همسایه در حیاط خانه کودکی‌شان صحبت کرد و هنگام تعریف این خاطرات لبخندی سرشار از لذت بر لبانش نشست.

جلسه دوم، سالمندان از حوادث سرنوشت‌ساز زندگی خود تعریف کردند و تأثیرات آن‌ها را بر زندگی و شخصیت‌شان بررسی کردند. حوادث سرنوشت‌سازی چون ازدواج، سن ازدواج، طلاق، تولد فرزندان و مرگ عزیزان. مثلاً مرگ مادر در کودکی یکی از شرکت‌کنندگان او را بسیار محظوظ بار آورده بود.

جلسه سوم، تاریخچه خانوادگی و تأثیرات مثبت افراد مهم بر زندگی، شخصیت و سرنوشت هر شخص بررسی شد. مثلاً زمانی که همسر یکی از شرکت‌کنندگان پس از انقلاب بیکار شده بود یکی از نزدیکان‌شان شغلی در سفارت به او پیشنهاد کرده بود که این موضوع باعث شده بود او مسافرت‌های خارجی زیادی داشته باشد و سه تن از فرزندانش مقیم اروپا باشند.

جلسه چهارم، افراد حرفه و کار عمده زندگی خود را بیان کردند و توانمندی‌هایی مجدداً موشکافی شد که انتظار می‌رفت تاثیر بهسزایی در بازیبینی عزت نفس سالمندان داشته باشد. مثلاً از غذاهایی که به‌خوبی قادر به پخت آن بودند و دستور پخت آن صحبت شد. خاطرات سالمندان از میهمانی‌های بزرگی که به‌خوبی از پس آن برآمده بودند و به آن‌ها حس غرور می‌داد.

جلسه پنجم، تاریخچه عشق‌ها و روابط عمیق عاطفی بررسی شد. بازیابی حمایت عاطفی در گذشته، حس ارزشمندی به سالمندان داد و یادآوری فدایکاری‌های آن‌ها برای افراد مهم زندگی‌شان در ساختن معنای زندگی و خودپنداره تاثیرگذار بود. اکثر سالمندان فدایکاری‌های بسیاری برای فرزندان خود کرده بودند، و بیشتر آن‌ها بیان کردند با این همه فدایکاری‌ها اکنون فرزندان‌شان آن‌ها در خانه سالمندان گذاشته‌اند و عموماً از این مساله گله‌مند بودند، اما از کارهایی که انجام داده بودند راضی بودند و گفتند باز هم برگردیم همان فدایکاری‌ها را می‌کنیم، چون مادر هستیم.

جلسه ششم، تجارب شیرین و زیبای زندگی و نحوه کنار آمدن با تجارب استرس‌زا، بازنگری شد. مثلاً یکی از سالمندان بیان کرد که پس از مرگ همسرش با ۶ بچه مجبور به کارگری شده بود، او بیان کرد که با بدبختی فرزندانش را بزرگش کرده و توانسته است هر یک را به‌خوبی سر و سامان دهد.

جلسه هفتم، از ساختار زندگی هر سالمند معنی و هدف زندگی شخصی او استنباط و برای ادامه زندگی‌شان در این مسیر هدف‌گذاری شد. از تمثیل زندگی به درختی که از دانه به میوه

می‌رسد و در نهایت به زمستان می‌رسد استفاده و از آن‌ها خواسته شد زندگی خود را به این درخت تشبیه و بیان کنند میوه و هدف آن چه بوده است و چه طور می‌توانند از زمستانی که الان در آن هستند مجدداً به بهار راه یابند. سپس در این مسیر اهداف کوتاه‌مدت و عملی مثل پروراندن گیاه به جای فرزندپروری و یا رسیدن به خدا تنظیم شد.

جلسه هشتم، جمع‌بندی و مرور اجمالی کل ساختار زندگی، توانمندی‌ها، معنی و هدف زندگی، شخصیت و خودپنداره سالمندان انجام و بر اساس شرایط امروز زندگی‌شان هدف‌گذاری شد. مثلاً چند تن از سالمندانی که از افراد مذهبی بودند راجع به عقاید خود صحبت و هدف زندگی خود را رسیدن به خدا بیان کردند. بنابراین بر اساس شرایط امروزشان مواردی مثل ذکرگفتن و نماز خواندن برای شان هدف‌گذاری شد.

شیوه اجرا. در ابتدا آزمون معاینه مختصراً وضعیت روانی از تمامی سالمندان گرفته شد و کسانی که واجد نمره‌های مورد نیاز برای شرکت در پژوهش بودند به صورت در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه گنجانده و از هر دو گروه پیش‌آزمون گرفته شد. جلسات درمانی در گروه آزمایش بهدلیل عدم تمايل آن‌ها به شرکت در گروه‌های بزرگ؛ در گروه‌های ۲-۳ نفره برگزار شد. جلسات درمان در یکی از اتاق‌های مرکز هر هفتة ۲ جلسه یک ساعته یکی از جلسات صبح و دیگری بعد از ظهر برگزار شد. اعضای گروه‌ها از ابتدا تا انتهای جلسات ثابت بودند. برای حذف اثر انتظار مثبت درمان جو در اعضای گروه‌ها، ۸ جلسه به صورت برابر نیز با اعضای گروه گواه جلسات صرفاً احوال‌پرسی برگزار شد. در جلسه هشتم و پیگیری پس از ۱ ماه آزمون جهت‌گیری زندگی مجدداً از آزمودنی‌ها گرفته شد.

یافته‌ها

میانگین سنی گروه آزمایش ۷۷/۹ با انحراف معیار ۶/۹۱ و گروه گواه ۷۴/۰۹ با انحراف معیار ۷/۴۷، مدت حضور در خانه سالمندان گروه آزمایش ۱۷/۳ ماه با انحراف معیار ۷/۴۶ و برای گروه گواه ۱۵/۰۹ ماه با انحراف معیار ۶/۱۴ بود. گروه آزمایش به صورت میانگین ۳ فرزند و گروه گواه ۴ فرزند داشتند و اعضای خانواده تقریباً تمام شرکت‌کنندگان دو گروه در طول هفتة به ملاقات آن‌ها می‌آمدند. تمامی شرکت‌کنندگان دو گروه مجرد بودند به صورتی که یا طلاق گرفته و یا همسرشان فوت کرده بود. برای مقایسه متغیرهای جمعیت‌شناختی دو گروه آزمون t برای گروه‌های مستقل صورت گرفت.

اثریخشی درمان خاطرهپردازی مثبتنگ بر...

جدول ۱. نتایج آزمون t مستقل در مورد معاینه مختصر روانی و متغیرهای جمعیت‌شناختی

درجه آزادی	آزمون t	معاینه مختصر روانی
۱۹	۰/۵۱	سن
۱۹	۱/۲	مدت حضور (ماه)
۱۴/۰۶	۰/۳۵	تعداد فرزندان
۱۹	۱/۰۲	

* $P < 0/05$ ** $P < 0/01$

جدول ۱ نشان می‌دهد تفاوت دو گروه از نظر نمره معاینه روانی، سن، مدت حضور در خانه سالم‌مندان و تعداد فرزندان معنی‌دار نیست.

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار خوش‌بینی مراحل ارزیابی گروه آزمایش و گواه

گروه	آماره	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیگیری
آزمایش	میانگین	۱۱	۱۴/۷	۱۴/۹
=۱۰	انحراف معیار	۳/۷۱	۴/۷	۵/۱۹
گواه	میانگین	۱۱/۵۴	۱۲/۳۶	۱۱/۹
=۱۱	انحراف معیار	۲/۱۱	۲/۸	۲/۱۱

جدول ۲ نشان می‌دهد نمره‌های گروه گواه در سه مرحله تفاوت چشم‌گیری ندارد ولی نمره‌های گروه آزمایش در مرحله پیگیری به نسبت مرحله پیش‌آزمون و نمره‌های گروه گواه متفاوت است.

جدول ۳. نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای توزیع طبیعی نمره‌های خوش‌بینی آزمون لوین برای همگنی واریانس

گروه	میانگین	انحراف معیار	Z کولموگروف-اسمیرنوف	سطح معناداری
آزمایش	۱۲/۳۶	۲/۸۰	-۰/۴۴	۰/۹۸
گواه	۱۴/۷۰	۴/۶۹	-۰/۵۲	۰/۹۱
متغیر	F لوین	df ₁	df ₂	سطح معناداری
خوش‌بینی	۲/۵۵	۱	۱۹	۰/۱۲

در جدول ۳ بر اساس آزمون کولموگروف-اسمیرنوف توزیع طبیعی برای نمره‌های خوش‌بینی برقرار و بر اساس آزمون لوین نیز همگنی واریانس‌ها در متغیر خوش‌بینی است

جدول ۴. آزمون موخلی برای مفروضه کرویت داده‌ها در ارتباط با متغیر خوش‌بینی

مراحل ارزیابی	مجذور کا	df	سطح معناداری	متغیر درون گروهی
۴/۱۶	۲	۲	۰/۱۲	

جدول ۴ نشان می‌دهد آماره مجذور کا معنی دار نیست و مفروضه کرویت داده‌ها برقرار است.

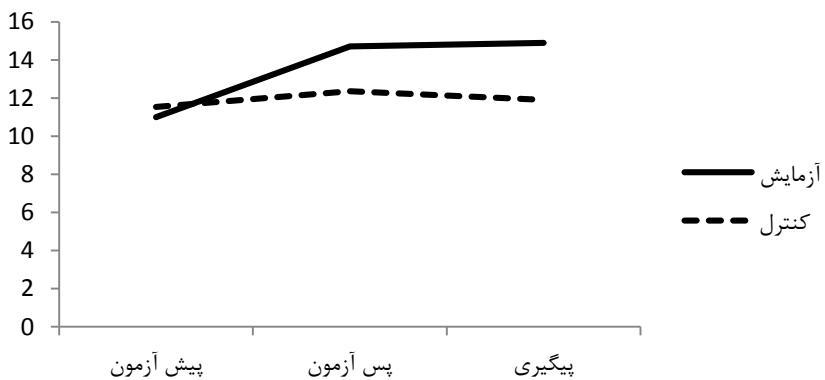
جدول ۵. نتایج تحلیل واریانس تکرار سنجش آمیخته در مورد اثربخشی درمان خاطرپردازی

ثبت‌نگر بر خوش‌بینی سالمندان

منبع	مجموع مجذورها	df	میانگین مجذورات	F	مجذور اتا
بین‌گروهی	۳۹/۹۲	۱	۳۹/۹۲	۱/۴۴	۰/۰۷
	۵۲۶/۰۱	۱۹	۲۷/۶۸		
درون‌گروهی	۶۷/۴۹	۲	۳۲/۷۴	۶/۱۹**	۰/۲۴
	۳۷/۰۸	۲	۱۸/۵۴	۳/۴*	۰/۱۵
	۲۰۷/۱۷	۳۸	۵/۴۵		

*P<0/05 **P<0/01

در جدول ۵ مشاهده می‌شود اثر اصلی مرحله ارزیابی ($F=6/19$, $df=2$, $P=0/005$, $P>0/05$) و نیز اثر تعاملی گروه و مرحله ارزیابی بر میزان خوش‌بینی سالمندان معنادار است ($F=3/4$, $df=2$, $P<0/04$). معنادار بودن اثر تعاملی این دو متغیر بر خوش‌بینی حاکی از این است که تفاوت نمره‌های گروه آزمایش و گواه در سه مرحله ارزیابی با یکدیگر معنادار است. ضمن این که مقدار مجذور اتا نشان می‌دهد این متغیرها توانسته‌اند ۱۵ درصد از تغییرات خوش‌بینی را تبیین کنند. نمودار ۱ این اثر تعاملی را نمایش می‌دهد.

نمودار ۱. نتایج اثر تعاملی گروه و مرحله ارزیابی بر میزان خوش‌بینی سالمندان در سه مرحله

در نمودار ۱ ملاحظه می‌شود دو گروه در مرحله پیش‌آزمون تفاوت واضحی ندارند ولی به مرور نمره‌های خوش‌بینی گروه آزمایش افزایش پیدا کرده است در حالی که نمره‌های گروه گواه تفاوت قابل تشخیصی ندارند.

جدول ۶. نتایج تعقیبی آزمون بونفرونی برای متغیر خوشبینی در سه مرحله

پس آزمون-پیش آزمون	پیگیری-پیش آزمون	پیگیری-پس آزمون
تفاوت میانگین خطای معیار	تفاوت میانگین خطای معیار	تفاوت میانگین خطای معیار
۰/۱۰	۰/۲	۰/۱۹
۲/۲۶*	۲/۱*	۰/۱۶

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

بر اساس نتایج جدول ۶ تفاوت میانگین پس آزمون و پیش آزمون و پیگیری با پیش آزمون در متغیر خوشبینی معنادار است اما تفاوت میانگین پیگیری و پس آزمون تفاوت معناداری را نشان نمی دهد؛ که نشان دهنده پایداری اثر برنامه مداخله بر متغیر خوشبینی در افراد گروه آزمایش در مرحله پیگیری است.

بحث و نتیجه گیری

همان طور که یافته های پژوهش حاضر نشان داد؛ درمان خاطرهپردازی مثبتنگر تاثیر معناداری بر افزایش میزان خوشبینی گروه آزمایش زنان ساکن در خانه سالمندان بر جا گذاشته است. با توجه به این که در پژوهش حاضر متغیرهای جمعیت شناختی شرکت کنندگان گروه گواه و آزمایش تفاوت معناداری نداشت می توان افزایش نمره های خوشبینی زنان ساکن در خانه سالمندان گروه آزمایش را به تاثیر درمان خاطرهپردازی مثبتنگر نسبت داد. خاطره، گویا با احساسات مثبتی چون لذت، امنیت، سلامت، احساس تعلق داشتن، توانایی مثبت یادآوری خاطرات خوب و توان حل مشکلات همراه است (کاپلیز و همکاران، ۲۰۰۷) و موجب کاهش ارزیابی منفی از خود و آینده و افزایش ارزیابی مثبت از گذشته می شود (بوهل میجر و همکاران، ۲۰۰۸).

نتایج این پژوهش همسو با پژوهش های پیشین از جمله یافته های هالفرد و همکاران (۲۰۱۳) مبنی بر تاثیر درمان خاطرهپردازی بر افزایش خوشبینی سالمندان بود. آنها در پژوهشی نشان دادند که درمان خاطرهپردازی یکپارچه و درمان خاطرهپردازی ابزاری هر یک به تنهایی در افزایش احساسات مثبت در بین سالمندان و ارتقای خوشبینی آنها موثر است. یوسفی و همکاران (۱۳۹۳) نیز نشان دادند خاطرهپردازی یکپارچه بر افزایش نمره های نشاط در سالمندی موثر است. درمان خاطرهپردازی مثبتنگر از تلفیق جنبه های مثبت درمان های خاطرهپردازی یکپارچه و ابزاری شکل گرفته است (کورته و همکاران، ۲۰۱۲). از سویی چون درمان خاطرهپردازی یکپارچه خاطرات تلخ گذشته را انسجام می دهد، بنابراین با استخراج معنای زندگی، در صفحات گذشته زندگی افراد به دنبال هویتی قوی و مستقل می گردد؛ و با نگاهی مثبت گذشته را بازبینی می کند. از سوی دیگر چون درمان خاطرهپردازی ابزاری نگاهی رو به

آینده دارد و با توجه به محدودیت‌های جسمی و موقعیتی امروز افراد، برای آینده آن‌ها اهداف کوتاه‌مدت و قابل اجرا طراحی می‌کند؛ بنابراین می‌تواند منجر به افزایش خوش‌بینی شرکت‌کنندگان گروه آزمایش شود.

از طرفی پژوهش‌های متنوعی نشان داده‌اند ارتقای خوش‌بینی در افراد منجر به دوری از احساسات منفی و بیماری افسردگی می‌شود (سلیگمن، ۲۰۰۶). گزارش شده است که خوش‌بینی افراد را از درمانده شدن دور نگه می‌دارد. زیرا بدین‌ها باورهای منفی و هر رویداد منفی را که برای شان پیش می‌آید مدت‌ها در خودشان نگه می‌دارند و احساس گناه و درمانده‌گی می‌کنند. (اسکوپنهاور و آرتور، ۲۰۰۷؛ نقل از حمزه‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱). با توجه به نتایج بهدست آمده و پیشینه پژوهشی می‌توان فرض کرد؛ همان‌طور که خوش‌بینی از افسردگی جلوگیری می‌کند (بریست، شی برو کارور، ۲۰۰۲؛ چانگ و سان، ۲۰۰۱، نقل از حمزه‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱)، درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر که یکی از درمان‌های شناخته شده موثر بر افسردگی سالماندان است؛ می‌تواند منجر به افزایش خوش‌بینی سالماندان شود.

درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر، بین اتفاق‌های سخت گذشته به‌دبال توانمندی‌ها و راهبردهای حل مساله افراد می‌گردد، به افراد کمک می‌کند مشکلات خود را مجددًا با نگاهی مثبت‌تر ارزیابی کنند؛ خاطرات مثبت خود را یادآوری و از میان آن‌ها معنای زندگی، احساس تسلط، هویتی قوی و مثبت و اهداف واقع‌بینانه جدید استخراج کنند. زمانی که خوش‌بینی و مثبت‌اندیشی افراد ارتقا می‌یابد؛ افراد نیز دیدگاهی واقع‌بینانه‌تر از خود و زندگی پیدا و درباره مشکلات خود به درستی قضاوت می‌کنند. آن‌ها تشویق می‌شوند تا تجارب مثبت و خوب خود را بازشناسی کنند و نقش آن‌ها را در افزایش و ارتقای احترام خود و عزت نفس‌شان بفهمند، برخلاف بدین‌ها که خود را مقصراً ناکامی‌ها و شکست‌های شان نمی‌دانند و باورهای منفی را در خود ذخیره نمی‌کنند. در عین حال توانایی شناخت جنبه‌های مثبت دیگران را نیز می‌یابند. آن‌ها همچنین می‌آموزند تا در جهان موضعی فعال اتخاذ کنند و زندگی خود را شخصاً شکل دهند نه این‌که هرچه به سرشان می‌آید را به گونه‌ای منفعل بپذیرند (قدس، برجعلی و ترکمان، ۱۳۹۱). همان‌طور که هویدا است بین درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر و ارتقای خوش‌بینی اهداف مشترکی وجود دارد. این اهداف می‌تواند توجیه‌کننده افزایش خوش‌بینی مراجعان پس از درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر باشد. ولی از آن‌جا که پیشینه پژوهشی بهدست آمده در این مورد کافی نبود، مطالب عنوان‌شده در حد یک فرضیه جهت بررسی‌های بیشتر باقی می‌ماند و برای بیان نظری مستحکم‌تر، لزوم اجرای پژوهش‌های بیشتر احساس می‌شود.

با توجه به یافته‌های پژوهشی موجود پیشنهاد می‌شود از درمان خاطره‌پردازی مثبت‌نگر مراکز روزانه و شبانه‌روزی نگهداری از سالماندان استفاده کنند. با این وجود باید این نکته را مورد توجه

قرار داد که با توجه به محدودیت‌های پژوهش حاضر از جمله حجم پایین نمونه، نمی‌توان نتایج حاصل را به سادگی تعمیم داد از این رو به سایر پژوهشگران علاقه‌مند در این زمینه پیشنهاد می‌شود که اثربخشی این دسته از مداخله‌ها را در مورد گروه‌های نمونه با حجم بیشتر و همچمنین با ابزارهای متفاوت ارزیابی و بررسی کنند از طرف دیگر پیشنهاد می‌شود که تاثیر این درمان را با سایر درمان‌های مشابه مانند درمان‌های خاطرهپردازی ابزاری و خاطرهپردازی یکپارچه و در بین زنان و مردان ساکن خانه‌های سالمندان و خارج از آن مقایسه کنند.

منابع

- تنهای رشوانلو، فرهاد، کرامتی، راضیه، و سعادتی شامیر، ابوطالب. (۱۳۹۱). خوشبینی و عزت نفس در نوجوانان دختر: نقش سبک‌های هویت. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*, ۶(۲)، ۹۰-۷۳.
- حمززاده، مرضیه، باقریان، فاطمه، و منصوری سپهر، روح‌الله. (۱۳۹۱). تأثیر خوشبینی بر سوگیری توجه در تعامل با هدفداری. *مجله روان‌شناسی معاصر*, ۷(۲)، ۴۱-۵.
- خدابخشی، مهدی. (۱۳۸۳). هنجاریابی، پایابی و روایی مقیاس خوشبینی در شهر اصفهان. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد. رشته روان‌شناسی عمومی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه اصفهان*.
- سهرابی، محمدباقر، ذوالفاری، پونه، مهدی‌زاده، فرزانه، آقایان، سیدمحمد، قاسمیان آق‌مشهدی، مجتبی، شریعتی، زهرا، و خسروی، احمد. (۱۳۸۷). بررسی مقایسه‌های وضعیت‌شناختی و افسردگی سالمندان مقیم سرای سالمندان و ساکن منازل شخصی، مجله دانش و تندرستی تابستان, ۳(۲)، ۳۱-۲۷.
- شیبانی تدرجي، فاطمه، پاکدامن شهلا، و حسن‌زاده توکلی، محمدرضا. (۱۳۸۹). تأثیر خاطره‌گویی بر میزان افسردگی و احسان تنہایی سالمندان. *روان‌شناسی کاربردی، بهار*, ۵(۱۳)، ۳۹-۲۶.
- فروغان، مهشید، قائم مقام فراهانی، ضیا، و اکبری کامرانی، احمدعلی. (۱۳۸۵). فراوانی اختلالات روانی در مراجعان سرپایی کلینیک سالمندان پویا. *سالمند*, ۲(۱)، ۱۱۱-۱۰۶.
- فروغان، مهشید، جعفری، زهرا، شیرین‌بیان، پیمانه، قائم مقام فراهانی، ضیا، و رهگذر، مهدی. (۱۳۸۷). هنجاریابی معاینه مختصر وضعیت‌شناختی سالمندان شهر تهران. *تازه‌های علوم شناختی*, ۱(۲)، ۳۷-۲۹.
- کج‌باف، محمدباقر، عریضی سامانی، سید‌حمیدرضا، و خدادخشی، مهدی. (۱۳۸۵). هنجاریابی، پایابی، و روایی خوشبینی و بررسی رابطه بین خوشبینی، خود تسلط‌یابی، و افسردگی در شهر اصفهان. *مطالعات روان‌شناختی*, ۲(۲)، ۶۵-۵۱.

- قدس، علی‌رضا، برجعلی، احمد، و ترکمان، محمد. (۱۳۹۱). مقایسه اثربخشی آموزش گروهی خوش‌بینی و روان‌درمانی گروهی بر افسردگی، اخطراب و کیفیت زندگی زنان مبتلا به سرطان سینه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی. دانشگاه علامه طباطبایی.
- مؤمنی، خدامراد، مجذوبی، محمدرضا، امانی، رزیتا، و حجت‌خواه، محسن. (۱۳۹۱). اثربخشی خاطره‌پردازی ساختارمند گروهی بر ارتقای کیفیت زندگی و شادکامی سالمندان. مجله روان‌شناسی تحولی، ۳۴(۹): ۲۰۱-۱۸۹.
- یوسفی، زهرا، شریفی، خدیجه، تقریبی، زهرا، و اکبری، حسین. (۱۳۹۳). تاثیر خاطره‌گویی بر نشاط سالمندان. فصلنامه مراقبت مبتنی بر شوه/هد، ۱۲(۴): ۴۶-۳۳.

- Bohlmeijer, E., Westerhof, G. & Emmerik-de Jong M. (2008). The Effects of Integrative Reminiscence on Meaning in Life: Results of a Quasi-Experimental Study. *Aging & Mental Health*, 12(5):639-46
- Cappeliez, P., Rivard, V., Guindon, S. (2007). Functions of Reminiscence in Later Life: Proposition of a Model and Applications. *Eur Rev Appl Psychol*, 57(3):151-6
- Carver, C.S., Scheier M.F., Segerstrom S.C. (2010). Optimism. *Clin Psychol Rev*, 30(1): 879-89.
- Charles, S., Carver, Michael, F. & Schemer (2014). Dispositional optimism. *Trends in cognitive science journal*, 18(6): 293-299.
- Chief, Gary, R., VandenBos, editor in (2006). *APA dictionary of psychology* (1st ed. Ed). Washington, DC. American Psychological Association. ISBN 978-1-59147-380-0.
- Gibsson, F., & Burnside, I. (2005). *Reminiscence group work*. In B.Haight & F. Gibson (eds), burnsides working with older adults: Group process and techniques (4th ed., pp175-190). Boston: Jones and Bartlett.
- Hallford, D.J., Mellor &Cummins, R.A. (2013).Adaptive autobiographical memory in younger and older adults: The indirect association of integrative and instrumental reminiscence with depressive symptoms. *Memory*, 21(4): 444-457.
- Hill, Andrew, Brettle&Alison (2005)."The effectiveness of counselling with older people: Results of a systematic review". *Counselling and Psychotherapy Research*, 5(4): 265–272.
- Isaacowitz, D. M. (2005). The gaze of the optimist. *Pers. Soc. Psychol. Bull.* 31(1): 407–415.
- Karimi, H., Dolatshahee, B., Momeni, K., Khodabakhshi, A., Rezaei, M., & Kamrani, A. (2010). Effectiveness of integrative and instrumental reminiscence therapies on depression symptoms reduction in institutionalized older adults: An empirical study. *Ageing & mental health journal*, 14(7): 881-887.

- Korte, J., Bohlmeijer, E. T., Cappeliez, P., Smit, F., Westerhof, G. J. (2012). Life review therapy for older adults with moderate depressive symptomatology: A pragmatic randomized controlled trial. *Psychological Medicine*, 42(6): 1163-1173.
- Korte, J., Bohlmeijer, E.T., & Smit, F. (2009). Prevention of depression and anxiety in later life: design of a randomized controlled trial for the clinical and economic evaluation of a life-review intervention. *BMC Public Health*, 20(9), 250- 256.
- Korte, J. (2012). *The stories we live by: The adaptive role of reminiscence in later life*. Enschede, the Netherlands: University of Twente.
- Rasmussen H.N., Scheier M.F., Greenhouse J.B (2009). Optimism and physical health: A meta-analytic review. *Ann Behav Med*, 37(1): 239-56.
- Segerstrom, S. C. (2001). Optimism and attentional bias for negative and positive stimuli. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27(1): 1334_1343.
- Seligman, L. (2006). *Theories of counseling and psychotherapy: Systems, strategies, and skills*. (2nd ed). Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Ltd.
- Serrano, J. P., Latorre, J. M., Gatz, M., & Montanes, J. (2004). Life-review therapy using autobiographical retrieval practice for older adults with depressive symptomatology. *Psychology and Aging*, 19(1): 270-277.
- Watt, L. M., & Cappeliez, P. (2000). Integrative and instrumental reminiscence therapies for depression in older adults: Intervention strategies and treatment
- Westerhof, G. J., Bohlmeijer, E. T., & Webster, J. D. (2010). Reminiscence and mental health: A review of recent progress in theory, research, and intervention. *Ageing and Society*, 30(1): 697-721.
- Wong, P. T., & Watt, L. M. (1991). What types of reminiscence are associated with successful aging? *Psychology and Aging*, 6(1): 272-279
- World population ageing. (2013). *Economic and social affairs*, United Nations. Department of Economic and Social Affairs, Population Division. World Population Prospects. (2012 Revision). United Nations Department of Economic and Social Affairs. Population Division.

معاینه مختصر وضعیت شناختی سالمندان (MMSE)

جهت یابی

در چه سال، فصل، ماه، روز ماه، روز هفته هستیم
کجا هستیم؟ کدام کشور، شهر، محله، بیمارستان (نام مرکز، ساختمان و غیره) طبقه؟
(برای هر یک از پاسخهای صحیح، یک نمره در نظر گرفته شود).

ثبت اطلاعات

سه شیء را نام ببرید: سبب، میز، کفش.
برای تکمیل فرایند ثبت مرتبه تکرار صورت گرفت (حداکثر ۵ بار)
(برای هر یک از پاسخهای صحیح، یک نمره در نظر گرفته شود).

توجه و محاسبه

کم کردن سریالی ۷ از ۱۰۰ تا ۵ مرتبه (تا رسیدن به عدد ۶۵)
یا

هنجی کردن کلمه "لیوان" به صورت برعکس.
(برای هر یک از پاسخهای صحیح، یک نمره در نظر گرفته شود).

یادآوری

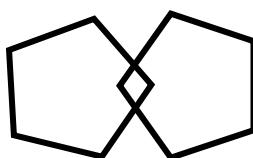
نام بردن ۳ شیء گفته شده در مرحله ثبت اطلاعات.
(برای هر یک از پاسخهای صحیح، یک نمره در نظر گرفته شود).

زبان

نام بردن قلم و ساعت

تکرار کردن جمله: "به هر چمن که رسیدی گلی به چین و برو"
این کار را انجام دهید. مداد را بردارید. آن را روی کتاب بگذارید و هر دو را روی زمین قرار دهید.
این نوشته را بخوانید و آن را انجام دهید: "چشم‌هایتان را ببندید"
یک جمله کامل و صحیح بنویسید.

شکل زیر را کپی کنید

آزمون جهت‌گیری زندگی (LOT)

ردیف	عبارت	کارکرد	کارکرد	کارکرد	کارکرد	کارکرد	کارکرد
۱	من در موارد نامطمئن معمولاً انتظار بهترین حالت را دارم	۱	۲	۳	۴	۵	
۲	من به راحتی می‌توانم آرامش خود را به دست آورم	۱	۲	۳	۴	۵	
۳	هرگاه فکر می‌کنم اتفاق بدی برایم روی خواهد داد، همان اتفاق برایم می‌افتد	۱	۲	۳	۴	۵	
۴	من همیشه نسبت به آینده خوش‌بین هستم	۱	۲	۳	۴	۵	
۵	من از بودن با دوستانم لذت می‌برم	۱	۲	۳	۴	۵	
۶	برای من مشغول بودن بسیار اهمیت دارد	۱	۲	۳	۴	۵	
۷	من بمندرت انتظار دارم امور بر وفق مرادم باشد	۱	۲	۳	۴	۵	
۸	من به‌آسانی غمگین نمی‌شوم	۱	۲	۳	۴	۵	
۹	من بمندرت برای اتفاق افتادن چیزهای خوب حساب باز می‌کنم	۱	۲	۳	۴	۵	
۱۰	روی هم رفته بیشتر انتظار دارم چیزهای خوب برایم رخ دهند تا چیزهای بد	۱	۲	۳	۴	۵	
